

Wiehed

Id-dawl tas-sebħ ma nifidx għal ġol-biħħa tal-iSplendor, il-kumpanija li kellha l-kuntratt tal-indafa pubblika ta' Vigàta; massa ta' šħab, baxxa u densa, kienet qed tgħatti s-sema għalkollox bħal tila griža stirata minn tarf sa tarf. Mank werqa ma bdiet titħarrek, ix-Xlokk ittardja biex jistenbaħ mir-raqda ċombija tiegħu, u ġa kont taqta' nifsek biex tgħid kelma ma' xi ħadd. Il-foreman, qabel ma qassam ix-xogħol, ħabbar li Peppe Schèmmari u Caluzzo Brucculeri ma kinux deħlin dakinhar, u lanqas il-ġranet ta' wara, b'assenza ġustifikata. Kienet iktar minn ġustifikata infatti: it-tnejn li huma kienu arrestawhom il-lejl ta' qabel, wara li nqabdu bl-armi f'idejhom jippruvaw jisirqu s-supermarket. Lil Pino Catalano u Saro Montaperto — żewġ surveyors żgħa-żagħ, naturalment diżokkupati bħala surveyors iżda impjegati bħala “operaturi ekoloġiċi” temporanji bis-saħħa ta' intervent ġeneruż mill-Onorevoli Cusumano, li għall-kampanja elettoral ta' tiegħu t-tnejn li huma kienu tqatlu b'ruħhom u b'ġisimhom (jew aħjar, b'ġisimhom

u b'ruħhom, għax ġisimhom kien għamel ħafna iktar minn dak li ruħhom kienet lesta tagħmel) — il-foreman assenjalhom il-post li kien tbattal minn Peppe u Caluzzo, preċiżament iż-żona magħrufa bħala *la mànnara* — il-Mandra — imsejha hekk għax milli jidher, fi żmien żemżem, xi rahħal kien iżomm il-mogħoż hemm. Kienet medda wiesgħa ta' makkja Mediterranja fil-periferija tal-belt, li tibqa' sejra kważi sa fuq il-plajja. Warajha kien hemm il-fdalijiet ta' impjant kbir tal-kimika, inawgurat mill-omnipreżenti Onorevoli Cusumano fi żmien meta kien jidher li r-riħ meraviljuż tal-progress kien qed jonfoħ ġmielu, iżda li ma damx ma nbidel f'żiffa ħafifa sa ma batta għalkollox: kien kapaci però johloq iktar dannu minn tromba, hekk kif ħalla warajh serbut ta' nies qiegħda u fuq il-benefiċċji soċjali. Biex jevitaw li l-ġgajtiet gerrejja ta' suwed u inqas suwed, Senegalizi u Algerini, Tuneżini u Libjani li kien hemm fil-belt jiġu jbejtu fil-fabbrika, kienu tellgħulha ħajt għoli dawramejt. 'Il fuq minnu, l-istrutturi mmermrin bil-maltemp, it-telqa u l-melħ tal-baħar kienu għadhom jisserdqu, kulma jmur jixxiebh u dejjem aktar mal-arkitettura ta' Gaudí taħt l-effett tal-allucinoġeni.

Għal dawk li fiż-żmien kienu magħrufin bl-isem xejn nobbli *munnizzari* — taż-żibel — il-Mandra sa ffit qabel kienet tirrappreżenta xogħol bla tbatija: qalb il-biċċiet tal-karti, boroż tal-plastik, bottijiet tal-birra jew tal-Coca, qlaet mgħottija ħazin ħazin inkella merħija għal riħithom, kultant kien jitfaċċa xi kondom mitluq li, jekk ikollok il-ħajra u l-fantasija, tista' toqgħod taħseb fuqu u ġġib quddiem għajnejk il-partikolaritajiet tal-inkontru. Minn xi sena 'l hawn, però, il-kondoms saru baħar shiħ,

tapit, u dan minn mindu ministru b'wiċċu mudlam u mitbuq, denju tal-istudji kriminoloġiċi ta' Lombroso, kien tella' mill-qiegħ ta' ħsibijietu—mudlama u mitbuqa iktar minn wiċċu—idea li dlonk dehritle bhala s-soluzzjoni għall-problemi tal-ordni pubblika tas-Sud. F'din l-iskema ta' mohħu kien żeffen lill-kollega tiegħu, wieħed involut fl-armata u li kien donnu ħieregħ helu helu minn xi illustrazzjoni ta' Pinocchio, u għaldaqstant it-tnejn bejniethom qatgħuha li jibagħtu xi truppi militari fi Sqallija bi skop ta' "kontroll tat-territorju", b'tali mod li jserrħu l-karabinieri, il-pulizija, is-servizzi sigrieti, il-forzi speċjali, tad-dwana, il-pulizija tat-traffiku, tal-ferrovija, tal-portijiet, ta' kontra l-Mafja, ta' kontra t-terroriżmu, ta' kontra d-droga, ta' kontra s-serq, ta' kontra l-ħtif, u oħrajn ma nsemmuomx biex ma ntawlux, kollha kemm huma medhijin f'xogħol xort'oħra. Bis-saħħa tal-idea ġenjali ta' dawn iż-żewġ statisti eminenti, salt fessudin t'omhom mill-Piemonte u żerbinotti bil-lieva mill-Friuli, li sa ġurnata qabel kienu qed jogħxew jiġbdu l-arja friska u pungenti tal-muntanji t'art twelidhom, f'daqqa waħda sabu ruħhom jiehdu n-nifs bil-piena, imekku fl-alloġġi temporanji tagħhom, fi bliet bejn wieħed u ieħor metru 'l fuq mil-livell tal-baħar, qalb nies li jithaddtu bi djalett li ma jinftihemx, li fih iktar skiet milli kliem, ċaqliq tal-ħuġbejn li ma tifhmux u tiġbid tat-tikmix li mhux lakemm tinduna bih. B'rihet l-età zaġżuġha tagħhom, kienu addattaw ruħhom kif l-aħjar setgħu, u kienu tawhom daqqa t'id anke l-Vigatizi stess, li missitilhom qalbhom dik l-arja inġenwa u diżorjentata ta' dawn il-guvnotti frustieri. Però biex verament

itaffilhom it-tbatija tal-eżilju kien ha ħsieb ċertu Gegè Gullotta, raġel tassew ingenjuż, li sa dak iż-żmien kien kostrett johnoq it-talent naturali tiegħu ta' qaħħab u minflok jagħmilha ta' traffikant zgħir tad-drogi ħfief. Malli sar jaf bil-wasla imminenti tas-suldati, minn sorsi ministerjali u daqstant ieħor minn taħt, Gegè ħareġ b'idea brillanti u, bil-ħsieb li jwettaq din l-idea fil-konkret, kien irrikorra fil-pront għall-benevolenza tal-individwi konċernati sabiex jikseb il-permessi kollha, innumerabbli u kkumplikati, li mingħajrhom ma tagħmel xejn. "L-individwi konċernati": ċjoè kienu dawk li jikkontrollaw it-territorju fir-realtà, u li lanqas f'mitt sena ma kont tohlom li se jagħtu xi konċessjoni bit-timbru ufficjali. F'kelma waħda, fil-Mandra issa Gegè seta' jvara s-suq li kien jiddiletta bih, dak tal-laħam frisk flimkien ma' varjetà rikka ta' drogi, dejjem mill-ħfief. Fil-biċċa l-kbira l-laħam frisk kien jiġi mill-pajjizi tal-Lvant, sa fl-aħħar illiberati mill-madmad Komunist li, kif jaf kulhadd, kien ineżża' 'l-persuna umana minn kull dinjità. U qalb l-arbuxelli u r-ramel tal-Mandra, mal-lejl, dik id-dinjità miksuba lura kienet terġa' tibda tibbrilla. Ma kinux jonqsu madankollu nisa tat-tielet dinja, trasvestiti, transsesswali, femminelli Naplitani u viados Brażiljani; kien hemm għall-gosti ta' kulhadd, xalata, festa sħiħa. U l-kummerċ iffjorixxa, b'sodisfazzjon kbir għas-suldati, għal Gegè, u għal dawk li magħhom Gegè kien ikkorda l-permessi bi ħlas ta' percentwali tajbin.

•

Pino u Saro rhewlha lejn il-post tax-xogħol, kull wiehed jimbotta l-karretta tiegħu. Għall-Mandra kien jonqos xi nofs siegħa triq, jekk teħodha bil-lajma, kif kienu qed jagħmlu. L-ewwel kwarta qattgħuha fil-muta, għarqana xraba diġà. Imbagħad kien Saro li kiser is-silenzju.

“Dak Pecorilla kurnut,” iddikjara.

“Kurnut kbir,” qabel miegħu Pino.

Pecorilla kien il-foreman inkarigat biex iqassam ix-xogħol tat-tindif u ma kienx jaħbi li kellu mibegħda profonda lejn in-nies tal-iskola—tqis li hu rnexxielu jakkwista ċ-ċertifikat tas-sekondarja t’erbghin sena, u dan biss wara li Cusumano kellem lis-surmast ras imb ras. Għaldaqstant kien jara kif jagħmel biex l-iktar xogħol degradanti u skabruż jaqa’ dejjem f’hoġor it-tliet gradwati li kellu tahtu. Dik l-istess għodwa infatti, lil Ciccù Loreto kien assenjalu l-parti tal-moll minn fejn kien isalpa l-vapur tal-posta lejn il-Gżira ta’ Lampedusa. Dak kien ifisser li Ciccù, accountant, kien se jkollu jikkontja t-tunnellati ta’ skart li ċ-ċorom distorbjużi ta’ turisti—jitkellmu b’ilsna differenti imma kollha bl-istess disprezz totali lejn l-indafa personali u pubblika—kienu hallew warajhom is-Sibt u l-Ħadd huma u jistennew biex jirkbu l-vapur. U daqstant ieħor Pino u Saro, il-Mandra kienu se jsibuha mandra sħiħa wara l-jumejn off tas-suldati.

Hekk kif waslu f’salib it-toroq bejn Via Lincoln u Viale Kennedy (f’Vigàta kien hemm ukoll Cortile Eisenhower u Vicolo Roosevelt), Saro waqaf.

“Ha naqbez qabza sad-dar ha nara kif inhu u *picciliddru*,” qal lil sieħbu. “Stennieni, minuta kollox.”

Ma qagħadx jistenna r-risposta ta’ Pino u daħal

mill-bieb il-kbir ta' wiehed mill-iskyscrapers nani, jaslu sa massimu ta' tnax-il sular, li kienu nibtu bejn wiehed u ieħor fl-istess perjodu tal-fabbrika tal-kimika u bl-istess mod spicċaw dižastrati, jekk mhux abbandunati għalkollox. Għal min ikun ġej min-naħa tal-baħar, Vigàta kienet tipprezenta ruħha donnha parodija ta' Manhattan fuq skala ridotta: u hekk, forsi, tispjega ruħha t-toponomastika tal-post.

Nenè, *il picciliddro*, kien imqajjem. Kellu xorti raqad saġhtejn b'kollox mal-lejl, il-bqija kien qattgħu b'għajnejh beraħ, bla ma jibki, u min qatt sema' b'tarbija li ma tibkix? Minn jum għall-ieħor kienet qed tikkunsmah marda li l-kaġun u l-kura tagħha ma kien jafhom hadd; it-tobba ta' Vigàta ma setgħux isibu tarf—kien jeħtieġ jehduh xi mkien barra għand xi speċjalista prim, iżda flus ma kienx hemm. Hekk kif għajnejh iltaqgħu ma' ta' missieru, wiċċ Nenè ddallam u fuq moħħu fformat tikmixa. Jitkellem ma kienx jaf, imma rnexxielu jesprimi ruħu perfettament, b'dik iċ-ċanfira siekta li ta lil min gabu f'dak it-tigrib.

“*Sta tanticchia meglio*, id-deni qed jinżillu,” qaltlu martu Tana, biex tagħmlu kuntent.

•

L-ajru kien fetaħ, u issa kienet qed tisreġ xemx taqli l-ankri. Saro kien diġà battal il-karretta tiegħu xi għaxar darbiet—fil-miżbla li kienet nibtet, fuq inizjattiva privata, fil-post fejn xi darba kien hemm il-bieb ta' wara tal-fabbrika. Dahru ħassu se jinqasam. Hekk kif wasal tefgħa ta' ġebbla 'l bogħod mill-mogħdija li kien hemm

mad-dawra tal-ħajt protettiv u li kienet tagħti għat-triq prinċipali, ra li mal-art kien hemm xi haġa tlellex. Tbxaxxa biex jara aħjar. Kien pendent forma ta' qalb, enormi, miżgħud bil-brillanti u bi djamant daqsieħ fin-nofs. Kien għadu msensel ma' katina, tad-deheb mastizz, li kienet maqtugħa f'post minnhom. Il-leminjia ta' Saro ħarġet sparata, ħatfet il-ġizirana, u deffsiethielu fil-but. Dik l-id il-leminjia Saro stħajjilha aġixxiet minn rajha, bla ma kellimha l-moħħ, li kien għadu mbellah bis-sorpriza. Reġa' qam fuq saqajh, għasra bl-għaraq, iħares madwaru, iżda ma kinitx tidher ruh.

•

Pino, li kien għażel il-parti tal-Mandra l-iktar viċin tar-ramla, ħin minnhom lemaħ il-parti ta' quddiem ta' karozza li, xi għoxrin metru 'l bogħod, kienet qed tispona minn medda ta' arbuxelli iktar densa mill-bqija. Waqaf, mifxul: ma setax ikun li xi ħadd kien għadu għaddej ma' xi qahba sa dak il-ħin, is-sebgha ta' filghodu. Beda riesaq kawt kemm jista' jkun, imidd pass wara pass, kważi milwi fi tnejn, u malli ġie bi dritt il-fanali ta' quddiem, għola f'daqqa. Ma ġara xejn, ħadd ma qabad jgħajjat u jibagħtu jiehdu — il-karozza kienet tidher vojta. Resaq ftit iktar viċin u fl-aħħar ra l-profil imċajpar ta' raġel, ma jiċcaqlaqx, fuq in-naħa tal-passiġġier, b'rasu mitluqa lura. Kien bħal donnu rieqed fil-fond. Izda mad-daqqa t'għajjn, qalb Pino ħebritu li kien hemm xi haġa ma tinkwadrax. Dar u qabad jgħajjat, isejjah lil Saro, li min-naħa tiegħu wasal bla nifs u b'għajnejh imberrqin.

“X’gara? Xi z-zobb trid? Xi nqalaghlek?”

Pino hass laqta ta’ aggressjoni fil-mistoqsijiet ta’ siehbu, imma wahhal fil-girja li kellu jiehu biex jigi hdejh.

“*Talia cca*, ara x’hawn.”

Pino ghamel kuraġġ u resaq lejn in-naħa tax-xufier. Ipprova jiftaħ il-bieba iżda ma rnexxilux: kienet imsakkra. Bl-ghajjnuna ta’ Saro, li issa kien jidher donnu kkalma, ittanta jilhaq il-bieba l-oħra, li magħha kienet qed isserraħ parti mill-ġisem ta’ dak ir-raġel. Ma rnexxilux għax il-karozza, BMW kbira, ħadra, kienet imħaxkna mar-ringiela arbuxelli tant li minn dik in-naħa ma setghetx tintlahaq. Izda meta xxabbtu, u mtlew grif, mal-ghollieq, irnexxielhom jaraw wiċċ ir-raġel ffit ahjar. Ma kienx rieqed; ghajnejh kienu miftuħin u ċassi. Fl-istess mument li ndunaw li r-raġel kien bla ħajja, Pino u Saro kesħu bil-biża’, tkexkxu: mhux għax sabu ruħhom wiċċ imb wiċċ mal-mewt, imma għax kienu għarfu ’l-mejjet.

•

“Qisni qieghed ġo sauna,” qal Saro hu u jġri fit-triq principali lejn kabina tat-telefown. “Filli dehxa kiesha, filli fawra šuna.”

Kienu ftieħmu, appena ħelsu mill-paralizi li ħakmithom kif għarfu l-identità tal-mejjet: qabel ma javżaw ’il-pulizija, kien jeħtieġ li jagħmlu telefonata oħra. In-numru tal-Onorevoli Cusumano kienu jafuh bl-ament u Saro għafas in-numri, imma Pino ma ħalliehx idoqq, lanqas darba.

“Aqta’, aqta’!” qallu.

Saro obdieh awtomatikament.

“Mhux se navżawh?”

“Ejja naħsbuha ftit l-ewwel — naħsbuha sew — għax biċċa importanti din. Mela, int taf daqsi li l-Onorevoli pupazz.”

“X’jigifieri?”

“Jigifieri pupazz f’idejn l-Inġinier Luparello. Luparello kollox, anzi Luparello *kien* kollox. B’Luparello mejjet, Cusumano mhu xejn, biċċa tal-art.”

“Allura?”

“Allura *neni*, xejn.”

Qabdu t-triq lejn Vigàta, imma wara ftit passi Pino waqqaf lil Saro.

“Rizzo,” qal.

“Jien lil dak ma nċempillux, nibza’ minnu, ’qas biss nafu.”

“Qas jien, imma se nċempillu xorta.”

Pino akkwista n-numru mis-servizz tad-direttorju. Kienu kważi t-tmienja neqsin kwart, imma Rizzo rrisponda mal-ewwel ċempila.

“L-Avukat Rizzo?”

“Jien hu.”

“Skuzani Dottore talli qed niddisturbak dal-ħin ... sibna lill-Inġinier Luparello u ... naħsbu li mejjet.”

Kien hemm pawsa. Imbagħad Rizzo tkellem.

“U għala qed tiġi tgħid lili?”

Pino baqa’ mibluh. Kollox kien qed jistenna ħlief dik ir-risposta, li dehritlu stramba.

“Kif?! Int mhux ... l-ikbar ħabib tiegħu? Ħsbna li jkun doveruż —”

“Nirringrazzjakom. Imma l-ewwel u qabel kollox tridu tagħmlu d-dover tagħkom. Il-gurnata t-tajba.”

Saro kien issemma' t-telefonata, b'hadu mserrah ma' wiċċ Pino. Harsu lejn xulxin, perplessi. Rizzo kien ġab ruħu daqslikieku qalulu li kienu sabu l-katavru ta' wiehed ma jafuhx minn Adam.

“Xi ż-żobb? Kien ħabib tiegħu, le?” infaqa' Saro.

“U ahna fejn nafu? Forsi riċentement kisruha,” irraguna Pino.

“U issa x' nagħmlu?”

“Immorru nagħmlu d-dover tagħna, kif qalilna d-Dottore,” ikkonkluda Pino.

Irĥewlha lejn il-belt u baqgħu sejrin dritt il-kwartieri. Li jmorru għand il-karabinieri lanqas biss għadditilhom mill-antikamera ta' moħħhom: dawk kien imexxihom logutenent Milaniz. L-Ispettur tal-Pulizija, mill-banda l-oħra, kien minn Catania, kien jismu Salvo Montalbano, u meta jdaħħal f'moħħu li jsib tarf ta' xi haġa, isibilha tarf u kif.